

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

21 DECEMBER 1982

WETSVOORSTEL

tot opheffing van de artikelen 372bis
en 377, derde lid, van het Strafwetboek

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER HENRION

Art. 2 (nieuw)

Een artikel 2 (nieuw) toevoegen, luidend als volgt :

« Art. 2. — Artikel 372 van het Strafwetboek wordt aangevuld met een derde lid, luidend als volgt :

” Aanranding van de eerbaarheid, zonder geweld of bedreiging door een persoon die gezag over de minderjarige heeft gepleegd op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, boven de volle leeftijd van zestien jaar en beneden de volle leeftijd van achttien jaar, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met geldboete van zesentwintig frank tot duizend frank ”. »

VERANTWOORDING

Het is onaannemelijk dat er vanwege een minderjarige die ouder is dan ten volle zestien en jonger dan ten volle achttien jaar, geldige instemming zou bestaan wanneer dergelijke handelingen worden gepleegd door een persoon die van zijn gezag over de minderjarige misbruik maakt.

Dienaangaande is er geen reden om heterosexuele en homoseksuele betrekkingen verschillend te behandelen.

Het bewijs van geweld of bedreiging in de zin van artikel 373 van het Strafwetboek kan in het merendeel van die gevallen zeer moeilijk worden geleverd.

Bijgevolg lijkt het aangewezen in het wetboek een nieuw wanbedrijf op te nemen waarbij dergelijke handelingen strafbaar worden gesteld, door een onweerlegbaar vermoeden van moreel geweld in te voeren op grond van de jeugdige leeftijd van het slachtoffer en van de machtspositie die de dader ten opzichte van het slachtoffer bekleedt.

Zie :

349 (1981-1982) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

21 DÉCEMBRE 1982

PROPOSITION DE LOI

abrogeant les articles 372bis et 377, 3° alinéa,
du Code pénal

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. HENRION

Art. 2 (nouveau)

Ajouter un article 2 (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 2. — L'article 372 du Code pénal est complété par un troisième alinéa, libellé comme suit :

” Sera puni d'un emprisonnement d'un an à trois ans et d'une amende de vingt-six francs à mille francs l'attentat à la pudeur commis, sans violences ni menaces, sur la personne ou à l'aide de la personne d'un mineur de l'un ou l'autre sexe, âgé de plus de seize ans accomplis et de moins de dix-huit ans accomplis, par une personne qui a autorité sur le mineur ”. »

JUSTIFICATION

On ne peut admettre qu'il y ait consentement valable de la part d'un mineur, âgé de plus de seize ans accomplis et de moins de dix-huit ans accomplis, lorsque de tels actes sont commis par une personne qui use de son autorité sur le mineur.

Il n'existe à cet égard aucune bonne raison de discriminer entre les relations hétérosexuelles et les relations homosexuelles.

La preuve de l'existence de violences ou de menaces, au sens de l'article 373 du Code pénal est, dans la plupart de ces cas, très difficile à rapporter.

Aussi, il paraît opportun de créer un délit nouveau, incriminant ce comportement, en instituant une présomption irréfragable de violence morale, en raison du jeune âge de la victime et de la position d'autorité que l'agent occupe par rapport à la victime.

Voir :

349 (1981-1982) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Amendement.

De wetgever had reeds die weg ingeslagen door « de aanranding van de eerbaarheid, zonder geweld of bedreiging door een bloedverwant in de opgaande lijn gepleegd op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige, zelfs indien deze de volle leeftijd van zestien jaar heeft bereikt, maar niet ontvoegd is door het huwelijk, » te straffen « met dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar » (art. 372, tweede lid, van het Strafwetboek, ingevoegd in het Strafwetboek bij de wet van 15 mei 1912 op de kindbescherming).

Het begrip « gezag » heeft hier dezelfde inhoud als in artikel 377, eerste lid, van het Strafwetboek en dekt zowel het gezag uit kracht van de wet als het feitelijk gezag, het gezag dat voortvloeit uit de wet zelf en het gezag dat afgeleid wordt uit omstandigheden of uit de positie van de betrokken personen » (*Novelles*, Droit pénal, t. III, blz. 454, n° 6216, vertaling). Om zulk een ernstig vermoeden aan dat gezag te kunnen verbinden, moet dit gezag gekarakteriseerd, duidelijk bewezen en van een zodanige aard en omvang zijn dat die positie werkelijk het middel van een moreel geweld kan vormen.

Le législateur s'était déjà engagé dans cette voie en punissant « des travaux forcés de dix à quinze ans l'attentat à la pudeur commis, sans violences ni menaces, par tout ascendant sur la personne ou à l'aide de la personne d'un mineur, même âgé de seize ans accomplis, mais non émancipé par le mariage » (art. 372, alinéa 2, du Code pénal, introduit dans le Code pénal par la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance).

La notion d'autorité est ici la même que dans l'article 377, alinéa 1er, du Code pénal, et « s'entend aussi bien de l'autorité de droit que de l'autorité de fait, de celle qui découle de la loi elle-même que de celle qui dérive des circonstances ou de la position des personnes » (*Novelles*, Droit pénal, t. III, p. 454, n° 6216). Encore faut-il, pour qu'une présomption d'une telle gravité puisse y être attachée, que l'autorité soit caractérisée, bien établie, d'une nature et d'une importance telles que cette situation puisse réellement être le moyen d'une violence morale.

R. HENRION